

Chamaecyparis nootkatensis 'Pendula'

cyprysik nutkajski 'Pendula'

Synonim łaciński: *Xanthocyparis nootkatensis* 'Pendula'

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Jest to jedna z najbardziej popularnych, płaczących form roślin iglastych, która weszła do uprawy w Holandii w końcu XIX wieku. Tworzy ona rzadko ugałęzione drzewa o stożkowym pokroju i dosyć silnym wzroście, osiągając po 10 latach uprawy ok. 3 m wys. Stare drzewa w dobrych warunkach mogą dorastać nawet do 15 m wysokości. Pędy boczne odstają od pnia pod kątem prostym a pędy II i III rzędu oraz wierzchołek - zwisają. Ulistnienie jest łuskowate, intensywnie zielone. Rośliny mają przeciętne wymagania glebowe i wilgotnościowe i dosyć dobrze znoszą okresową suszę. Stanowisko do ich uprawy powinno być słoneczne. Odmiana 'Pendula' polecana jest do nasadzeń pojedynczych w wyeksponowanych miejscach i dużych kompozycji ogrodowych jako ich dominujący element a także do nasadzeń szpalerowych. Rośliny mają dobrą mrozoodporność i mogą z powodzeniem rosnąć na terenie całego kraju. Ze względu na prowadzone dawniej rozmnażanie generatywne, na rynku można spotkać kilka typów różniących się głównie zagęszczeniem korony.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	wprowadzenie do handlu: A. van Leeuwen Nursery przed 1884 Holandia
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	przewisający (płaczący, zwisty) szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m

barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkogody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki szpaler w grupach soliter (pojedynczo)
nagrody	Award of Garden Merit - 1993r.
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

